

संवासान् चिरपरिचयात् पाणयोः क्रयविक्रययोः ॥३७॥ वीर्यमपि चल्कं भवतीत्यभिप्रायेणाह अहमिति अंबिकोत्तलिकयोरेकत्वं विवक्षया हे इत्युक्तं ॥३८॥ प्राप्तञ्चल्का वीर्येण निर्जितानि चल्का अग्रही-
ता अप्राप्तपाणिग्रहा इयं अंबा विसर्ज्योऽल्लस्यं यो ग्या इति पिनापित्वया बाल्हीकोऽब्रवीदित्युक्तं नैरणा चयः ॥३९॥ अचुपप्रच्छ अनुसृष्टवानहं शोकमान इति वैचिन्या सारोक्ष्यमभिधायो नमपुरुषप्रयोगः
बहुजनगदकिलाहं तस्य मनापुरस्तादिनिवन् ॥४०॥ ४१॥ ४२॥ यदीति प्राप्तं चल्कं येन पाशो नैरयस्याः सा कन्या पिता कन्या बाला ज्ञातं नैरवरोतरमुपासीत इति यास्मृतिस्तीर्हि बाधेनैय आहत्य योजनानालाजाः

समीक्ष्य च बहुन्दोषान्सेवा सा हि द्विपाणयोः ॥ यथा निष्ठा करं चल्कं न ज्ञात्वा सीतथाभृणु ॥३७॥ अहं विचित्रवीर्यस्य देकन्ये समुदावहं ॥ जित्वा च मागधान्
सर्वोन्काशीनथ च कोसला च ॥३८॥ गृहीपाणिरेकासीत्याप्तचल्का पराभवत् ॥ कन्याग्रहीता तत्रैव विसर्ज्यो इति मेयि ता ॥३९॥ अब्रवीदिति तरो कन्यामाव
हेतिसकौरवः ॥ अयन्या ननु प्रच्छ शोकमानः पितुर्वचः ॥४०॥ अतीव ह्यस्य धर्मोऽपितुर्मैभ्यधिका भवत् ॥ ततो ह मद्रुवं राजन्वाचरेप्सरि देवचः ॥
आचारं तत्त्वतो वेत्तुमिच्छामि च पुनः पुनः ॥४१॥ ततो मयैव मुक्ते तु वाक्ये धर्मभूतां वरः ॥ पिता मम महाराज बाल्हीको वाक्यमब्रवीत् ॥४२॥ यदि वः
चल्कतो निष्ठानपाणिग्रहणात्तथा ॥ लाजोतरमुपासीत प्राचल्क इति स्मृतिः ॥४३॥ न हि धर्मविदः प्राहुः प्रमाणं वाक्यतः स्मृतं ॥ येषां वै चल्कतो नि
ष्ठानपाणिग्रहणात्तथा ॥४४॥ प्रसिद्धं भाषितं दाने नैषो प्रत्यायकं पुनः ॥ ये मन्यंते क्रयं चल्कं न ते धर्मविदो नराः ॥४५॥ न चैते भ्यः प्रज्ञातव्या न वोढ
व्या तथा विधा ॥ न ह्येव भार्या क्रैतव्या न विक्रया कथंचन ॥४६॥ ये च क्रीणोति दार्सी च विक्रीणोति तथैव च ॥ भवेत्तेषां तथा निष्ठा लुब्धानां पापचेतसो
अस्मिन् नर्थे सत्यवंतं पर्युषच्छंतं वैजनाः ॥ कन्यायाः प्राप्तञ्चल्कायाः चल्कदः प्रज्ञमंगतः ॥४८॥ याणि ग्रहीता वा न्यस्यादत्र नो धर्मसंशयः ॥ तन्मच्छं
धि महाप्राज्ञत्वे हि वै प्राज्ञसंमतः ॥४९॥ तत्त्वं जिज्ञासमानो च सक्तर्भवतु नो भवान् ॥ तानेवं ब्रुवतः सर्वान्सत्यवाक्यमब्रवीत् ॥५०॥ ये त्रेष्टं तत्र दे
यास्यान्नात्र कार्यो विचारणा ॥ कुर्वते जीवतो व्येवं मृतैर्नैवास्ति संशयः ॥५१॥

वर्षतः वाक्यं प्रमाणं स्मृतं इति धर्मविदो न हि आहुरित्यन्वयः ॥४४॥ एवं बाधकसद्भावं साधकाभावं चोक्ता लोके विषेधमप्याहोर्धेन प्रसिद्धमिति कन्यायादानं इत्येवोच्यते ननु क्रयोजयैविति एषो चल्कवादि
नो प्रत्यायकं भार्यो त्वज्ञापकं किमपि नास्ति परिणायनो देवभार्यो भवति न चल्कमात्रादिति लोकव्यवहारस्य स्पष्टत्वादित्यर्थः एतदेवोपादयति य इति क्रयमिति जयस्याप्युपलक्षणं ॥४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥